

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.278 van 19 juni 1996
in de zaak A. 60.637/X-4320.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. FLAMAND,
kantoor houdende te DEURNE-ANTWERPEN,
Sint-Rochusstraat 59

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtena-
renzaken, thans de Minister van Binnenlandse
Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX
nationaliteit, op 31 oktober 1994 heeft ingediend om de
schorsing te vragen van de tenuitvoerlegging van het
bevel van 1 september 1994 van de Minister van
Binnenlandse Zaken om het grondgebied van het Rijk te
verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur J. DE COENE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 20 november 1995
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 december

1995, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 15 januari 1996;

Gehoord het verslag van de Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. FLAMAND, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. DE COENE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten gestelde voorwaarde betreft, dat verzoekster in haar inleidende akte het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar berokkent als volgt omschrijft :

"Aangezien de onmiddellijke uitvoering van de aangevochten akte zou betekenen dat verzoekster het land dient te verlaten;

Dat verzoekster gedwongen zou zijn om terug te keren naar haar land van herkomst teneinde aldaar paspoort en visum te bekomen, alvorens zich met haar echtgenoot te kunnen herenigen;

Dat om hierboven reeds uiteengezette redenen zulks een zeer hachelijke onderneming zou zijn, waarvan zelfs het gunstig resultaat allerminst vaststaat;

Dat verzoekster als vrouw alleen (haar echtgenoot is in de juridische onmogelijkheid haar te vergezellen, gezien zijn status) zou moeten reizen naar een oorlogsgebied;

Dat zij zich zou moeten wenden tot de 'nationale autoriteiten' van haar land, dat de facto geen regering heeft ...

Dat zij -in de veronderstelling dat zij een paspoort zou bekomen- vermoedelijk zou moeten verder reizen naar A. (XXX), om een visum te bekomen bij de dichtsbijzijnde Belgische ambassade, aangezien XXX enkel maar een ereconsulaat heeft;

Dat het zeker is dat verzoekster lange tijd uit België afwezig zou zijn alleen al maar gezien de vaak trage procedures inzake aflevering van visa in het kader van gezinshereniging; aangezien zulks des te meer zo is gezien de oorlogssituatie in XXX;

Dat deze afwezigheid voor lange tijd een zware financiële en psychische belasting zal meebrengen voor het huwelijk en het gezinsleven van verzoekster, gelet ook op het feit dat verzoekster nog maar korte tijd gehuwd is;

Dat niet alleen deze financiële en psychische schade een moeilijk te herstellen nadeel uitmaken, maar ook het reëel gevaar op aantasting van de fysische integriteit van verzoekster (reis naar oorlogsgebied);

Aangezien immers in XXX reeds talloze gewone burgers gedood werden en nog steeds worden in de oorlog;

Aangezien het feit dat verzoekster intussen de echtgenote is van een in België erkend XXX vluchteling, haar veiligheid in XXX nog meer in het gedrang brengt;

Dat bijgevolg het voldoen aan een loutere formaliteit niet opweegt tegen de onherstelbare schade die verzoekster dreigt op te lopen, indien de bestreden beslissing zou worden uitgevoerd";

Overwegende dat het enkel feit van een huwelijk aangegaan te hebben met een tot vestiging gemachtigde vreemdeling verzoekster niet vrij stelt van de verplichting in het bezit te zijn van de vereiste documenten voor een regelmatige binnenkomst in het Rijk;

Overwegende dat de niet-ontvankelijkheid van de verblijfsaanvraag niet inhoudt dat verzoekster definitief van haar echtgenoot wordt gescheiden, wel dat zij tijdelijk uit het land wordt verwijderd met de mogelijkheid er terug te komen nadat zij zich in het bezit zal hebben gesteld van de documenten die vereist zijn om tot binnenkomst in het Rijk te worden toegelaten; dat als verzoekster vooralsnog niet te lande met haar echtgenoot kan samenwonen dit het gevolg is van het feit dat zij in gebreke is gebleven de vereiste binnenkomstdocumenten voor te leggen; dat bijgevolg het vermeende nadeel niet een gevolg is van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doch te wijten is aan een verzuim in hoofde van verzoekster zelf; dat dienvolgens niet voldaan is aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten cumulatief opgelegde voorwaarden; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien juni 1900 zesennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. G. BAETEMAN, eerste voorzitter van de
Raad van State,
D. VERBIEST, staatsraad,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
K. VANHOUTTE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

G. BAETEMAN.